

Laurențiu ORĂȘANU

DICȚIONAR GETO-DACIC (XXX)

CONCEDIU

Credem că știți că un concediu, ca să fie reușit, trebuie pregătit din timp. Unii zic că trebuie pregătit cu o săptămână înainte; alții zic că o lună-două ar fi de ajuns. Îi lăsăm să zică, dar nu fără să-i contrazicem. Cred că ați observat, parcurgând filele acestui dicționar, că noi, autorii lui, nu contrazicem de dragul de a contrazice. Ce-a mai bună dovadă e faptul că nu ne-ați prins niciodată contrazicând-ne pe noi înșine. Dacă am face asta am fi ca un arbitru la fotbal care fluieră un 11 m, e contrazis vreo 10-15 minute bune de jucătorii echipei penalizate, de întreg stadionul – dacă echipa penalizată e gazdă – și care, gândindu-se că în astfel de condiții nu va putea ajunge la timp la gară – pentru că va trebui să treacă, mai întâi, pe la spital – intră și el în rândul celor care îl contrazic, indicând un fault în atac. Ceea ce trebuia să facă de la bun început.

Astfel de contraziceri – ca ale arbitrilor menționați – ne-ar discredita în ochii spectatorilor noștri – voi adică – care sperăm că sunteți numeroși cam cât cuprinde un stadion. Dacă am spera că sunteți mai mulți, am cădea desigur în ridicol: cum să citească mai mult de un stadion, când toată suflarea e pe stadion. Acolo se fluieră, se mănâncă semințe și adversarii, se contrazice supporter cu supporter. La noi, aici, în prepeleac, mișcarea e slabă. Liniște. Adie vântu', adie Mutu, adie Ilie, adia cent, adia dolar, adia batic, adia basma, adia și ieri, dar ieri nu scriam la introducerea asta, ieri eram pe stadion și ne contraziceam și noi – ca toată lumea – cu arbitrul, pe chestia aia cu 11 m, pe care i-am spus-o drept în obraz, înainte de a intra și după ce ieșit de la spital – contrazis și de doctor – până l-am urcat în trenul al doilea, că la primul se scăpase, întârziind din cauza contrazicerii de pe teren. Am comentat la prepeleac faza asta toată dimineața de luni. Îl fuierasem copios pentru că nu se contrazisese de la început – că doar știa că suntem la retrogradare și cam fără bani, adică așa cum e mai rău – fluierasem și pe tot drumul spre gară, cu arbitrul în frunte și noi fuga după el (ca să fim pe fază). Dar fluierasem cam a pagubă.

Tot a pagubă fluieri dacă nu pregătești concediul din timp. Dar nu numai cu o săptămână, sau cu o lună-două înainte. Contrazicem, cum am spus, ce zic alții. Contrazicem și atât: nu-i ducem cu alai până la gară. Nici cu a la j. Nici cu a la b. De la a la b vom face noi drumul dacă mai dăm de un arbitru care nu vrea să se contrazică.

Uite cum trebuie procedat. Notați vă rog. **Regula 1. Pregătirea concediului viitor începe chiar din prima zi a concediului luat anul acesta**, când echipa de fotbal favorită a retrogradat. Vreți să uitați de griji, foarte bine. Că de-aia e concediu. Și poate, totuși, la anul, promovați la loc în

a. Dar o grijă tot trebuie să aveți: **Să pregătiți tot timpul, în fiecare zi de concediu, concediul viitor**. Asta ar fi **Regula 2**. Acesta, concediul de anul ăsta, poate să fie mai puțin reușit. Poate să aibă și zile plictisitoare. Dacă sunteți la mare – poate să plouă tot timpul și apa mării să fie rece ca apa de la hotel. Poate să plouă și apa să fie rece, de 50 cm în cort – dacă sunteți la munte. (Dacă nu sunteți nici la mare, nici la munte, înseamnă că l-ați supărat pe șeful și nu v-a dat concediu vara). Dar concediul viitor – subliniem, concediul viitor trebuie să fie neapărat reușit. Notați vă rog **Regula 3. Notați tot timpul**. Chiar asta este **Regula 3: Notați tot timpul**. Notați tot ce vi s-a întâmplat – bun sau rău – în acest concediu. Ce e rău – pentru a evita astfel de întâmplări neplăcute în concediul viitor. Chiar dacă, notând, veți fi ocupat toată ziua, tot concediul – credeți-ne, merită. Concediul acesta – chiar dacă îl ruinați – nu contează. Important este să nu-l ratați pe cel viitor: viitorul concediu trebuie să fie mai bun ca acesta. Bineînțeles că și în el veți nota tot, cu amănunte; astfel concediul de peste doi ani va fi mai bun decât concediul de la anul.

Uite, să dăm un exemplu. Chiar dacă ziceți că ați înțeles ideea și fără exemplu, noi vă contrazicem. Știm noi de ce. Sau, haideți să vă spunem și vouă: vă contrazicem pe voi, că doar n-o să ne contrazicem pe noi. Al naibii arbitru ăla! Nu numai că a vrut să vă retrogradeze, dar precis că a vrut să vă strice și concediul. Nu-i bai! Pe ăsta poate să-l strice. Pe cel de anul viitor – să vrea să-l strice, și nu poate. Veți nota totul – minut cu minut.

Revenim la exemplu. Și nu ne mai contraziceți tot timpul. Presupunem că e corect ceea ce ați notat în prima zi. Ați dat bacșiș chelnerului, la masă, 10 lei. Toți dădeau 5, sau se făceau că se grăbesc să prindă ultravioletele de după prânz. (Erau pe plajă două ultraviolete care meritau să fie prinse: una ultravioletă la coc, cealaltă ultravioletă peste tot). A doua zi, chelnerul v-a servit cu întârziere. Ați notat și acest lucru – inclusiv în Condica de sugestii și reclamații. De atunci, tot restul concediului, serviciul la masă a fost ireproșabil. Ei bine, de ce să strici a doua zi a concediului viitor? Mai bine zis și a concediului viitor. Din prima zi veți scrie în Condica de sugestii și reclamații. Chiar înainte de micul dejun. La anul, serviciul chelnerului va fi ireproșabil pe tot sejurul.

Să zicem că nu v-ați lămurit pe deplin. Alt exemplu. Prin ziua a cincea a concediului acesta, profitând de faptul că ești ocupat cu notatul, unul de pe un cearceaf vecin îi zâmbește complice nevastă-ti, privind când la ea, când la cearceaf. Nevasta, crezând că notezi totul, dar nu vezi, îi zâmbește și ea, privind la el cât e ea de mare. Notezi întâi „mare”, corectezi – barând – „mică”, te scoli și îi dai două plame tipului, ca să-și cunoască lungul nasului cât e de mică lumea pe plajă se miră – scrii și asta – iar nevasta revine la sentimente mai bune. În

continuare ai putea sta și scrie liniștit, gândindu-te că, în cazul chelnerului, n-ai scris decât o dată în condică. Pe plajă sunt însă mai mulți tipi – fiecare cu cearceaful lui, mai mare sau mai mic. Situație diferită, așadar. În fiecare dimineață, pe rând, iei la palme pe câte unul. Asta – ca să zicem așa – anul acesta. La anul știi ce ai de făcut: din prima zi, la prima oră, îi iei la palme pe toți. Așa bătuți – chiar dacă tentația e mare la cearceafurile lor – n-o să mai privească la nevastă-ta.

Sau, alt exemplu. De-abia în ziua a treia ai reușit să găsești un loc de parcare potrivit. Notezi locul, dar de data asta nu te bazezi numai pe notițe. Ca să fii sigur că vei avea același loc pe tot timpul concediului și, mai ales, în concediul viitor, în zilele rămase nu mai miști deloc mașina. Iar când vine ziua de plecare, plecați acasă cu trenul. În felul acesta, în concediul viitor te vei bucura, încă de la sosire, de acel minunat loc de parcare.

Răsăritul de soare trebuie să te găsească în fiecare zi pe plajă, cu creionul în mână. Notezi detaliat cât e de mare soarele, nuanța lui de roșu și a roșcatei care se scoală odată cu tine, dar se culcă odată cu cocoșul ei, bătrân și anemic, dar adjunct la Sănătate. Nimic să nu scape. În nici o zi. La anul, în concediul viitor, în zilele înnourate, nu ai răsăritul – te duci frumușel la descrierea făcută anul ăsta. Veți avea acolo totul. Sau, dacă soțul roșcatei se hotărăște, la anul, să se scoale și să vină și el odată cu ea, tulburându-vă singurătatea matinală, îl elimini pur și simplu, punând înregistrarea din anul acesta și trimițându-l undeva – în cel mai bun caz, la ministrul lui.

Nu strică să notați, de asemenea, și lucrurile bune. De exemplu, faptul că, pe o căldură toridă, ați găsit bere rece. Și că nici nu ați stat prea mult la coadă. Apoi, faptul că n-ați stat prea mult nici la coada la mici. Alături, dar, desigur, o altă coadă. Notați și faptul că, în timpul acesta, berea s-a încălzit. Ați fi putut face întâi coada la mici și apoi la bere, dar în cazul acesta s-ar fi răcit micii. V-am spus doar că în concediul acesta nu vor fi toate perfecte. Nici anul viitor nu vă putem promite că va fi o singură coadă. Micii vor fi aceiași, berea la fel.

Nu uitați să descrieți și sânii roșcatei. Sigur că va face top-less și la anul, doar că sânii ei vor fi, desigur, mai lăsați. Nu pare să aibă nevoie, deocamdată, de implanturi; doar dacă, până la anul, cocoșul ăla anemic va fi avansat. Dacă se va descurca bine cu gripa aia aviara – ceea ce ar fi de mirare, pentru că e evident că nu se pricepe la puicuțe – atunci și roșcata va trece de la B la C, promovând, paradoxal, ca să facă față concurenței din secretariatul ministerului, care concurență se va ascuți la vârfuri, fără doar și poate.

Printre lucrurile pe care trebuie să le notați sunt și hârtiile de pe plajă, cojile de banane și chiștocurile de țigări. Bineînțeles că vor fi pe plajă și la anul,

dar atunci nu vă veți mai pierde timpul să le observați. Vă vor fi familiare, și astfel calitatea concediului viitor nu va avea decât de câștigat. Când citiți ziarele, notați totul: asta vă va scuti să le citiți la anul. Și la anul vor fi pline de aceleași blaturi, de arbitri care se contrazic, de arbitri care nu se contrazic, de aceiași bătrâni promovați pentru că roșcatele lor soții au avut sânii drepiți și n-au făcut din ei nici un secret.

Neapărat, descrieți marea. Nu e ea curată, dar anul viitor va fi și mai poluată. Gândiți-vă numai la câte alte murdării din lume vor ajunge în apele ei. Nu neapărat pete de petrol. Petrolul se va scumpi atât de mult până la concediul viitor încât petele de petrol risipit în mare vor fi recuperate și comercializate. De aceea e bine să vă lăsați mașina în parcare hotelului, ca să o regăsiți anul viitor. Gândiți-vă câți bani veți economisi într-un an! Câte beri și câți mici veți putea cumpăra! Cu banii aceștia ți-ai putea chiar permite să o inviți pe roșcata la o cafea, la hotelul de cinci stele la care stă. Iar dacă ai avea cumva norocul ca soțul să fie chemat urgent la datorie – aviara aia putând re-izbucni oricând – ai avea poate ocazia să-i cunoști și interiorul în același hotel. Îl vei descrie cu amănunte, pentru că nu se știe dacă nu e vorba de ultimul caz de aviara, de ultima păsărică infectată.

Cam asta faceți în concediul de anul acesta: scrieți. Se termină concediul, ajungeți acasă, transcrieți pe curat. Rememorați zi cu zi, răsărit cu răsărit, răsărit de soare cu roșcata, apus de soare cu nevasta și George Calboreanu. Palme, bacșiș, Condica de sugestii și reclamații. Tot, tot. Rememorați tot ce va fi în concediul viitor. Iar dacă se întâmplă cumva ca anul viitor să nu puteți merge în concediu și să trebuiască să stați la serviciu, luați la birou însemnările de anul acesta și citiți-le acolo. Ce dacă secretara șefului e blondă? Va juca rolul roșcatei. Șeful va fi în rolul soțului ei de la Sănătate, că tot sunt ei, la birou, ca soț și soție.

Și uite așa, orice s-ar întâmpla, concediul de la anul va fi minunat. Cel de anul acesta n-ar fi nici el chiar rău dacă n-ar trebui să notați tot timpul, cum spuneam, tot ce vi se întâmplă. Și dacă nu v-ați gândi tot timpul la cât de minunat va fi concediul viitor.

Încheind, nu putem să nu observăm că v-am făcut un bine contrazicându-vă: concediul nu se pregătește în pripă, doar cu o lună-două înainte. Și dacă acest bine pe care vi l-am făcut nu vă este de nici un folos, vă spunem doar atât: decât un rău necesar, mai degrabă un bine inutil.

